

SURA EN DE OPDRINGERIGE AAPJES

verhaal Dennis Roelofsen • Illustraties Nouran Serageldin

Voor Sura. Mijn slimme, sterke meisje.
-Dennis

Voor mijn lieve dochter Nala, jouw schopjes in mijn buik
motiveerden me om dit boek te maken. Ik kan niet
wachten om het je voor te lezen.
-Nouran

Copyright © 2019 Dennis Roelofsen • Illustraties © 2019 Nouran Serageldin • Eindredactie Door de Flines & Edith Hagenaar

ISBN 978-94-92412-48-5

NUR 218, 213, 770, 854

Eerste druk

Dit werk is auteursrechtelijk beschermd. Nadruk, overneming, kopiëren, vertaling, ontleuning van afbeeldingen, weergave op welke manier dan ook, opslag in DV-systemen, elektronische datadragers of op welke manier dan ook evenals het plaatsen van de inhoud op internet of andere communicatiediensten, geheel of gedeeltelijk, is zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur en/of uitgever niet toegestaan.

Dit boek is door auteur en uitgever met de grootst mogelijke zorg samengesteld. Auteur, uitgeverij en haar gemachtigden kunnen echter op geen enkele wijze voor het in dit boek vermelde garant staan. Noch de auteur, noch de uitgeverij, noch haar gemachtigden kunnen daarom op welke wijze dan ook aansprakelijk worden gesteld voor eventuele schade aan personen, dieren, zaken of vermogen die op welke wijze dan ook het gevolg zijn van dit boek.

Kijk, dit is Sura. Van de achterkant dan.
Ze dekt de tafel. Papa maakt het ontbijt.
Mama is net klaar met douchen.
Het lijkt een gewone ochtend, maar
toch is er iets. In haar buik rommelt
het een beetje.

Voel jij je ook wel
eens onrustig?

3

Ze hoort vogeltjes en een langsrijdende auto.
Ze hoort de kat van de burens.
En ze hoort hoe de *wind* door de blaadjes waait.

Woosh

Woosh..

Woosh...

8

9

Het klinkt een beetje zoals de zee.
Alsof ze weer op het strand is, net
als toen ze op vakantie was.

'Help! Laat mij met rust!' roept Sura.

Maar de aapjes gaan niet weg.
Het worden er
alleen maar
meer.

Dan komt er een
prachtige *vogel*
aangevlogen.
Het is Toekan.

'Gaat het goed?' vraagt Toekan.
'Hoe zorg ik dat al deze aapjes verdwijnen?'
vraagt Sura verdrietig.
'Ik zal je helpen, luister goed.'

20

21

Sura legt haar hand op haar onderbuik. Ze stuurt haar *adem* daarnaartoe, zo diep als ze kan. Dat is één. Ze ademt uit.

Dan nog een keer. Heel diep in... en langzaam weer uit. En een derde keer. Heel diep in... en langzaam weer uit. Met iedere ademhaling voelt ze haar hand op en neer gaan.

Sura doet haar best om mee te tellen met de ademhalingen. Ze telt helemaal tot tien. En dan nog een keer tot tien.

Fffjjijt. Ssssjoep.
Alle aapjes
verdwijnen!

24

25